

Narrativa

Una estranya entre nosaltres

Carlos Zanón

Katherine Mansfield (Wellington, Nova Zelanda, 1888 - Fontainebleau, França, 1923) era una bèstia, un ànima que s'emportava el diable. Un esperit rebel per al qual no existien regles ni acords de mínims. Es bevia la vida a cops de maluc i escrivia sense una sola mentida. En el seu moment, la van comparar amb Txèkhov i altres figures del realisme rus. Va entrar en contacte amb el grup de Bloomsbury i la llista d'escriptors posteriors a ella que li deuen més que una bona estona llegint-la és llarga i il·lustre. La seva mirada sobre la vida domèstica, sobre les petites coses, escenes familiars, conjugals, és una via oberta i profunda fins al riu negre de la nostra incomunicació, la solitud de no saber res els uns dels altres. Els seus contes ambientats a la Nova Zelanda natal o a Europa, plens d'un psicologisme malenconiós, amaguen un cor que batega lentament i de manera terrible. Mansfield estimava la vida i escrivia contra la mort. Una mort que li va arribar massa jove, als 35 anys.

La seva biografia col·locaria Amy Winehouse com a candidata a ser santificada per Benet XVI. Bisexual, nòmada -Itàlia, Suïssa, Anglaterra, França, a més de Nova Zelanda-, és capaç d'abandonar el seu marit la nit de noces, odiar la seva mare, arrossegar una artritis via gonorrea, sentir-se estrangera a tot arreu i escriure des de la nostàlgia uns contes impressionants.

En una pensió alemanya és un recull de contes i una petita venjança. Parlem d'una autora de 23 anys i del seu primer llibre. La biografia en aquest cas també és important. Mansfield és segrestada el 1909 al balneari de Baviera per la seva mare. La llista d'errors a criteri de *mami* van des d'un matrimoni inadequat, un embaràs encara més inadequat d'un altre home i un lesbianisme compulsiu. El lesbianisme no és una malaltia, el marit ja era abandonat i l'embaràs va acabar en un avortament natural que propicià que les relacions de Mansfield amb la seva mare es trenquessin per sempre més. Però d'aquell desastre ens ha quedat la primera joia de la corona.

Mansfield es mostra en aquests tretze relats com la jove estranya entre els clients alemanys. La seva vulnerabilitat es defensa amb sarcasme, amb un humor corrosiu i amb una voluntat de menysprear tot el que faci olor de valors tradicionals, patriotisme i altres dinosaures morals.

Els temes posteriors de Mansfield ja són aquí: la incomunicació a tots els nivells, personals, culturals, de classe. La individualitat com a habitació pròpia i com a eina de resistència. La nostàlgia del món perdut i inventat, així com l'ús del poder sensorial de les imatges. Hipocondríacs, maniàtics, arrogants i tafaners, els clients de la pensió s'agafen al *Titanic* que fa aigües (i dues guerres mundials). Ningú veu que ella, l'estranya, és el nou paradigma, l'iceberg, el millor i el pitjor dels nous temps. I una escriptora brutal. *

En una pensió alemanya

Autora:

Katherine Mansfield

Traducció:

Anna Llisterra

Editorial: **L'Avenç**

Barcelona, 2011

Pàgines: **131**

Preu: **13 euros**